ĢENERĀLADVOKĀTA JANA MAZAKA [*JAN MAZÁK*] SECINĀJUMI,

sniegti 2008. gada 18. septembrī [1]

1. Savā lūgumā sniegt prejudiciālu nolēmumu *Oberste Patent- und Markensenat* (Augstākā Patentu un preču zīmju palāta) uzdod jautājumu par Padomes 1988. gada 21. decembra Pirmās direktīvas 89/104/EEK, ar ko tuvina dalībvalstu tiesību aktus attiecībā uz preču zīmēm [2], 12. panta 1. punkta interpretāciju. Jautājums tika uzdots strīda kontekstā, kas norisinājās starp *Verein Radetzky-Orden* (turpmāk tekstā — "*Orden*") un *Bundesvereinigung Kameradschaft "Feldmarschall Radetzky"* (turpmāk tekstā — "*BKFR*") par bezpeļņas organizācijai *BKFR* piederošo preču zīmju atcelšanu to faktiskas neizmantošanas dēļ. Iesniedzējtiesa vēlas noskaidrot, vai saskaņā ar Direktīvas 89/104 12. panta 1. punktu faktiskai izmantošanai atbilst situācija, kurā bezpeļņas organizācija izmanto preču zīmes paziņojumus par pasākumiem, darījumu dokumentos un reklāmas materiālos un šīs organizācijas biedri, vācot un izdalot ziedojumus, nēsā preču zīmi attēlojošas piespraudes.

I — Atbilstošās Kopienu tiesību normas

2. Direktīvas 89/104 12. pantā ar virsrakstu "Iemesli atcelšanai" ir paredzēts:

"1. Preču zīme ir atceļama, ja nepārtrauktā piecu gadu periodā tā dalībvalstī nav faktiski lietota [izmantota] saistībā ar precēm un pakalpojumiem, attiecībā uz ko tā reģistrēta, un nav atbilstīgu iemeslu tās nelietošanai [neizmantošanai]; [..]."

II — Atbilstošās valsts tiesību normas

3. Saskaņā ar 1970. gada Preču zīmju aizsardzības likuma (*Markenschutzgesetz 1970*, *BGBl.* 260/1970; turpmāk tekstā —

1 — Oriģinālvaloda — angļu.
2 — OV 1989, L 40, 1. lpp.

"*MSchG*") 10.a pantu apzīmējuma izmantošana saistībā ar precēm vai pakalpojumiem it īpaši ietver:

"1) apzīmējuma piestiprināšanu precēm vai to iepakojumam, vai priekšmetiem, attiecībā uz kuriem tiek sniegti pakalpojumi vai ir paredzēts sniegt pakalpojumus;

2) preču piedāvāšanu, laišanu tirgū vai uzglabāšanu minētajiem mērķiem, vai pakalpojumu sniegšanu vai piedāvāšanu, izmantojot šo apzīmējumu;

3) preču importu vai eksportu, izmantojot šo apzīmējumu;

4) apzīmējuma izmantošanu darījumu dokumentos, paziņojumos un reklāmā."

4. *MSchG* 33.a panta 1. punktā ir paredzēts:

"Jebkura persona var lūgt Austrijā vismaz piecus gadus reģistrētas preču zīmes vai tādas preču zīmes, kas Austrijā ir aizsargāta saskaņā ar 2. panta 2. punktu, anulēšanu, ja nedz tās īpašnieks, nedz trešā persona ar īpašnieka piekrišanu šo preču zīmi Austrijā faktiski nav izmantojis attiecībā uz precēm vai pakalpojumiem, kam preču zīme reģistrēta (10.a pants), piecu gadu laikā pirms anulēšanas pieteikuma iesniegšanas dienas, ja vien preču zīmes īpašnieks neattaisno šo neizmantošanu."

III — Pamata prāva un lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu

5. *BKFR* ir bezpeļņas organizācija, kas nepārdod nekādas preces un nesniedz par samaksu nekādus pakalpojumus. Tās darbībā ietilpst, no vienas puses, militāru tradīciju saglabāšana, piemēram, piemiņas dievkalpojumu organizēšana kaujā kritušiem bruņoto spēku biedriem, atceres pasākumi, karavīru tikšanos organizēšana un karavīru pieminekļu kopšana un, no otras puses, labdarība — naudas un mantisku ziedojumu savākšana un izdalīšana trūcīgām personām.

6. *BKFR* ir tādu vārdisku un grafisku preču zīmju īpašniece, kas ar prioritāti no 1995. gada 22. maija reģistrētas Austrijas Patentu iestādē ar numuriem no 161.744 līdz 161.749. Katra vārdiskā un grafiskā preču zīme saskaņā ar 1957. gada 15. jūnija Nicas Nolīgumu par preču un pakalpojumu starptautisko klasifikāciju preču zīmju reģistrācijas vajadzībām [3] (turpmāk tekstā — "Nicas nolīgums") tika reģistrēta šādām preču un pakalpojumu klasēm: 37. klase: karavīru pieminekļu kopšana; 41. klase: izglītība; apmācība; izklaide; sporta un kultūras pasākumi; karavīru sanāksmju organizēšana; 45. (agrāk 42.) klase: labdarības pasākumi trūcīgām personām. Saskaņā ar preču zīmes īpašnieces iesniegumu visām apstrīdētajām preču zīmēm, sākot ar 2005. gada 31. janvāri, tika dzēsti 41. klasē ietilpstošie pakalpojumi: "izglītība, apmācība".

7. *BKFR* nodibināja *Radetzky* ordeni, kura ietvaros tika piešķirti ordeņi un atzinības zīmes, kas atbilst ar Nr. 161.745, 161.746, 161.748 un 161.749 reģistrētajām preču zīmēm. Organizācija saviem biedriem un ziedotājiem arī piešķir ar Nr. 161.744 reģistrētajai preču zīmei atbilstošu goda zīmi un ar Nr. 161.746 reģistrētajai preču zīmei atbilstošu beretes kokardi. Biedri nēsā atzinības zīmes dažādos pasākumos, savācot un izdalot naudu un mantiskos ziedojumus. Preču zīmes ir nodrukātas uz pasākumu ielūgumiem, uz vēstuļpapīra un organizācijas reklāmas materiālos.

8. Ar 2004. gada 17. augusta iesniegumiem *Orden* saskaņā ar *MSchG* 33.a pantu lūdza atcelt preču zīmes to neizmantošanas dēļ. Tā apgalvoja, ka *BKFR* pēdējos piecos gados nav izmantojusi preču zīmes tirdzniecībā.

9. Austrijas Patentu iestāde 2006. gada 21. aprīlī atcēla preču zīmes, sākot no 2001. gada 8. janvāra. *BKFR* pārsūdzēja Austrijas Patentu iestādes Anulēšanas nodaļas lēmumu *Oberster Patent- und Markensenat*.

10. *Oberster Patent- und Markensenat* 2007. gada 27. jūnijā pieņēma lēmumu, kas

3 — Pārskatīts un grozīts 1967. gadā Stokholmā un 1977. gadā Ženēvā.

Tiesas kancelejā tika iesniegts 2007. gada 27. septembrī, apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādu prejudiciālo jautājumu:

"Vai [Direktīvas 89/104/EEK] 12. panta 1. punkts ir interpretējams tādējādi, ka preču zīme (faktiski) tiek izmantota viena uzņēmuma preču un pakalpojumu atšķiršanai no cita uzņēmuma precēm un pakalpojumiem gadījumā, kad bezpeļņas organizācija preču zīmi izmanto paziņojumos par pasākumiem, darījumu dokumentos, kā arī reklāmas materiālos, un tās biedri, vācot un izdalot ziedojumus, izmanto šīs preču zīmes, nēsājot tām atbilstošas piespraudes?"

IV — Tiesvedība Kopienu Tiesā

11. Rakstiskus apsvērumus iesniedza *Orden*, *BKFR*, Itālijas valdība un Komisija. *Orden*, *BKFR* un Komisija izteica mutiskus apsvērumus 2008. gada 24. jūnija tiesas sēdē.

V — Lietas dalībnieku izvirzītie argumenti

12. *Orden* apgalvo, ka apstiprinoša atbilde uz iesniedzējtiesas uzdoto jautājumu iznīcinātu tā mērķa būtību, kādam pieņemtas preču zīmes regulējošās tiesību normas, un grautu tiesisko drošību, ko rada šīs normas. Saskaņā ar Direktīvas 89/104 5. pantā paredzētajām tiesībām, ko piešķir preču zīmju aizsardzība, šī aizsardzība ir cieši saistīta ar preču un pakalpojumu sniegšanu komercdarbībā. Saskaņā ar *Orden* apgalvoto — Direktīvas 89/104 12. pantā izmantotā frāze "faktiski lietota [izmantota]" attiecas uz komercdarbību vai uzņēmējdarbību peļņas gūšanai. Darbības, kas ir pilnībā bezpeļņas, netiek ietvertas preču zīmju aizsardzības jomā. Preču zīmju funkcija ir garantēt preču vai pakalpojumu izcelsmi, tādējādi nodrošinot attiecīgā ekonomiskā piedāvājuma pastāvīgu kvalitāti. Preču zīmju aizsardzība tāpēc nozīmē, ka ir jābūt piedāvājumam pret atlīdzību.

13. *Orden* norāda, ka mūsdienu sabiedrībā ir izveidojušās dažādas labdarības organizācijas, piemēram, organizācijas, kas sniedz medicīnisku aprūpi vai transporta pakalpojumus slimajiem un kas *prima facie* šķiet tādas,

kuras savus pakalpojumus sniedz bez maksas. Tomēr faktiski šīs organizācijas eksistē, pateicoties valsts subsīdijām un maksājumiem, un tās ir komerciāli aktīvas un attiecīgajā tirgū konkurē kā piegādātāji. *Orden* uzskata, ka šīs organizācijas nepārprotami veic uzņēmējdarbību, izmantojot pastāvīgu personālu. Piedāvājuma pret atlīdzību princips ir piemērojams šajos gadījumos pat tad, ja atlīdzību nesniedz personas, kas gūst labumu, bet gan sociālā nodrošinājuma sistēma, slimnīcas, valsts iestādes utt. Gadījumos, kad preču zīmi neizmanto, lai radītu vai pasargātu tirgus daļu tām precēm vai pakalpojumiem, ko šī preču zīme aizsargā, šī izmantošana ir jāuzskata par tādu, ko veic tikai tāpēc, lai preču zīmi neatceltu.

14. *BKFR* uzskata, ka labdarības organizācijas (bezpeļņas organizācijas) konkurē viena ar otru savā darbības jomā un tādējādi darbojas kā uzņēmēji komercdarbībā pat tad, ja labdarības preces vai pakalpojumi ir sniegti trūcīgām personām. Šādu organizāciju apzīmējumi — kā preču zīmes, atzinības zīmes, ordeņi, ģerboņi — norāda preču un pakalpojumu izcelsmi, lai atšķirtu tos no citām organizācijām. Turklāt preču zīmēm atbilstošu goda un atšķirības zīmju piešķiršana personām, kas nepieder organizācijai, ir reklāmas vai "produkta virzības tirgū" veids, jo tas veicina organizācijas atpazīstamību.

15. Faktiskas izmantošanas jēdziens neizslēdz iespēju labdarības organizācijām izmantot savas preču zīmes, piedāvājot savus pakalpojumus.

16. *BKFR* tāpēc apgalvo, ka saskaņā ar Direktīvas 89/104 12. panta 1. punktu ir jāuzskata, ka preču zīme ir faktiski izmantota, ja to izmanto labdarības organizācija tām precēm un pakalpojumiem, kam preču zīme ir reģistrēta, un ja šīs preces vai pakalpojumi tiek piedāvāti bez maksas un/vai brīvprātīgi.

17. Itālijas valdība uzskata, ka uz *Oberster Patent- und Markensenat* iesniegto jautājumu ir jāsniedz apstiprinoša atbilde. Ņemot vērā, ka preču zīmi var reģistrēt jebkura persona, kas izmanto vai paredz izmantot atšķirīgo apzīmējumu ražošanas vai komerciāliem nolūkiem, bet ne uzņēmējdarbībā, Itālijas valdība uzskata, ka *BKFR* preču zīmju izmantošana ir jāuzskata par faktisku izmantošanu.

18. Komisija uzskata, ka Direktīvas 89/104 12. panta 1. punkts ir jāinterpretē tā, ka

gadījumos, kad preču zīmi izmanto saistībā ar bezmaksas pakalpojumiem, tā ir faktiski izmantota, ja maksas neesamība atbilst attiecīgo pakalpojumu būtībai. Saskaņā ar Tiesas judikatūru [4] preču zīme ir faktiski izmantota Direktīvas 89/104 12. panta 1. punkta izpratnē, ja to izmanto to preču un pakalpojumu tirgū, kuriem šī preču zīme ir reģistrēta, veidā, kas ir pastāvīgs attiecīgajam tirgum, lai saglabātu vai radītu attiecīgo preču vai pakalpojumu tirgus daļu. Tāpēc ir jāņem vērā visi lietas apstākļi, it īpaši preču vai pakalpojumu veids, attiecīgā tirgus pazīmes un preču zīmes izmantošanas apjoms un biežums.

19. Komisija uzsver, ka noteikti pakalpojumi, piemēram, tradīciju uzturēšana sabiedrībā un labdarība, savas būtības dēļ tiek sniegti bez maksas. Netiek apstrīdēts, ka attiecībā uz šiem pakalpojumiem atšķirības zīmi var aizsargāt kā preču zīmi. Attiecībā uz jautājumu par faktisku izmantošanu būtu pretrunīgi ņemt vērā tikai preču zīmes izmantošanu pakalpojumiem, ko sniedz pret atlīdzību. Komisija uzskata, ka labdarības organizācijas konkurē attiecībā uz ziedojumiem. Turklāt labdarības pasākumi ir īpaši norādīti Nicas nolīguma dažādās klasēs, it īpaši 36. un 41. klasē (trūcīgo skolēnu apmācība) un 43. klasē (labdarības naktsmītņu nodrošināšana bezpajumtniekiem).

4 — Skat. Tiesas 2003. gada 11. marta spriedumu lietā C-40/01 *Ansul* (*Recueil*, I-2439. lpp., 35.–39. punkts) un 2004. gada 27. janvāra rīkojumu lietā C-259/02 *La Mer Technology* (*Recueil*, I-1159. lpp., 21.–26. punkts).

VI — Vērtējums

20. Saskaņā ar lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu pamata prāvā uzsvars ir likts uz jautājumu, vai atsevišķas preču zīmes, ko reģistrēja *BKFR*, bezpeļņas organizācija, tika faktiski izmantotas saskaņā ar *MSchG* 33.a panta 1. punktu. Ņemot vērā, ka *MSchG* 33.a panta 1. punkts ir balstīts uz Direktīvas 89/104 12. panta 1. punktu, iesniedzējtiesa vaicā Tiesai, vai daži bezpeļņas organizācijas preču zīmes izmantošanas veidi ir faktiska izmantošana Direktīvas 89/104 12. panta 1. punkta izpratnē.

21. Ņemot vērā, ka saskaņā ar Direktīvas 89/104 5. punkta noteikumiem reģistrēta preču zīme piešķir īpašniekam plašas ekskluzīvas tiesības, kas attur visas trešās personas, kuras nav saņēmušas viņa piekrišanu, izmantot šo preču zīmi komercdarbībā, Kopienu likumdevējs ir centies nodrošināt, ka preču zīmes patiešām tiek izmantotas to paredzētajam mērķim [5].

5 — Savos secinājumos lietā *Ansul* Tiesas ģenerāladvokāts Ruiss-Harabo Kolomers [*Ruiz-Jarabo Colomer*] secina, ka "preču zīmju reģistri nevar būt vienkārši repozitoriji, kuros tiek paslēptas preču zīmes, gaidot mirkli, kad kāda persona, neko nenojaušot, mēģinātu tās izmantot, lai tikai tad tiktu izmantotas nolūkā, kas labākajā gadījumā ir spekulatīvs [..]" (skat. 42. punktu, spriedums iepriekš minēts 4. zemsvītras piezīmē). Direktīvas 89/104 preambulas astotajā apsvērumā tādējādi tiek konstatēts, ka reģistrētās preču zīmes faktiski jāizmanto vai, ja tās neizmanto, jāpakļauj atcelšanai.

22. Tiesa spriedumā lietā *Ansul* konstatēja, ka faktiska preču zīmes izmantošana ir tās patiesa izmantošana. Faktiska izmantošana nozīmē preču zīmes izmantošanu to preču un pakalpojumu tirgū, kuriem šī zīme ir reģistrēta [6], nevis iekšēju izmantošanu attiecīgajā uzņēmumā [7]. Faktiskai izmantošanai jāatbilst preču zīmes būtiskajai funkcijai, kas ir garantēt patērētājam vai gala lietotājam preču vai pakalpojumu izcelsmi, sniedzot viņam līdzekli — bez jebkādas iespējas sajaukt — atšķirt preci vai pakalpojumu no citiem ar atšķirīgu izcelsmi [8].

23. Izvērtējot preču zīmes faktisko izmantošanu, ir jāņem vērā visi fakti un apstākļi, kuriem ir nozīme, nosakot, vai zīmes izmantošana komerciāliem nolūkiem ir patiesa, it īpaši, vai šī izmantošana ir attaisnota attiecīgajā ekonomiskajā sektorā, lai uzturētu vai radītu tirgus daļu tām precēm vai pakalpojumiem, ko aizsargā preču zīme. Lietas apstākļu novērtēšanā tādējādi var, cita starpā, ietvert vērtējumu par attiecīgo preču vai pakalpojumu būtību, attiecīgā tirgus pazīmēm un preču zīmes lietošanas apjomu un biežumu. Tāpēc preču zīmes izmantošanai nav vienmēr jābūt skaitliski ievērojamai, lai to varētu uzskatīt par faktisku, jo tas ir atkarīgs no attiecīgo preču vai pakalpojumu pazīmēm atbilstošajā tirgū [9].

24. Šķiet, ka pamata prāvā apstrīdētās preču zīmes *BKFR* izmanto, cita starpā, piespraudēm, ko piešķir šīs organizācijas biedriem un ziedotājiem, paziņojumos par pasākumiem, darījumu dokumentos vai uz vēstuļpapīra un organizācijas reklāmas materiālos. Preču zīmes izmanto arī organizācijas biedri, vācot un izdalot ziedojumus, jo organizācijas biedri šajos gadījumos valkā preču zīmei atbilstošas piespraudes. Tomēr saskaņā ar lūgumā sniegt prejudiciālu nolēmumu ietverto informāciju *BKFR* nesniedz nekādus pakalpojumus vai preces pret atlīdzību.

25. Manuprāt, analizējot jautājumu par bezpeļņas organizācijas [10] preču zīmes faktisku izmantošanu, ir jāņem vērā šādu

6 — Lai izvērtētu preču zīmes faktisko izmantošanu, jāņem vērā apzīmējuma izmantošana saistībā ar "precēm un pakalpojumiem, *attiecībā uz ko tā reģistrēta*" (mans izcēlums). Skat. Direktīvas 89/104 12. panta 1. punktu. Tādējādi īpašnieka preču zīmei atbilstoša apzīmējuma izmantošana saistībā ar precēm un pakalpojumiem, kuriem šī preču zīme nav reģistrēta, manuprāt, nav preču zīmes faktiska izmantošana.

7 — Skat. iepriekš 4. zemsvītras piezīmē minētā sprieduma lietā *Ansul* 35. un 37. punktu. Rīkojumā lietā *La Mer Technology* (iepriekš minēts 4. zemsvītras piezīmē) Tiesa secināja, ka "[..] preču zīmes īpašnieka tiesību saglabāšana ir ar nosacījumu, ka zīme tiek izmantota komercdarbībā to preču un pakalpojumu tirgū, attiecībā uz kuriem attiecīgajā dalībvalstī tā ir reģistrēta". Skat. 20. punktu.

8 — Skat. iepriekš 4. zemsvītras piezīmē minēto spriedumu lietā *Ansul*, 36. punkts.

9 — Turpat, 38. un 39. punkts.

10 — Bezpeļņas organizāciju tiesiskais statuss var būt atšķirīgs dažādās dalībvalstīs. Principā, ņemot vērā, ka jebkāda peļņa, ko šīs organizācijas gūst, netiek sadalīta tās biedriem. Šīs organizācijas var ietvert, bet ne vienmēr ir sinonīms labdarības organizācijām.

organizāciju darbības mērķis [11] un darbības veidi, kā arī veids, kādā tās piedāvā preces un pakalpojumus. Šī pieeja saskan ar spriedumu lietā *Ansul* un rīkojumu lietā *La Mer Technology*, kuros būtībā ir noteikts, ka jautājums par preču zīmes faktisko izmantošanu ir jāizskata atsevišķi katrā konkrētā gadījumā, izvērtējot visus atbilstošos apstākļus, it īpaši tā tirgus būtību un pazīmes, kurā preču zīme tiek izmantota [12].

26. Attiecībā uz jautājumu par bezpeļņas organizācijas biedru preču zīmei atbilstošu piespraužu nēsāšanu, savācot un izdalot ziedojumus, valsts tiesa norādīja, ka tā uzskata šo izmantošanu par faktisku izmantošanu Direktīvas 89/104 12. panta 1. punkta izpratnē. Saskaņā ar minētās tiesas viedokli, savācot un izdalot ziedojumus, tiek sniegts pakalpojums, par kura sniegšanu savā starpā konkurē vairāki "pakalpojuma sniedzēji".

27. Es uzskatu, ka principā ir pareizs viedoklis par to, ka bezpeļņas organizācijas var būt konkurējošas, lai iegūtu plašas sabiedrības locekļu ziedojumus, un tādējādi iesaistīties darījumos vai komerciālās darbībās, šo terminu plašākā nozīmē — savācot un izdalot ziedojumus. Turklāt es uzskatu, ka principā bezpeļņas organizācijas ir tirgus dalībnieki, kas iegādājas un sniedz preces un pakalpojumus [13]. Lai arī mums var šķist neierasti domāt par noteiktām bezpeļņas organizācijām komerciālā vai uzņēmējdarbības kontekstā, es uzskatu, ka pilnībā ignorēt komerciālo vai uzņēmējdarbības vidi, kurā šīs organizācijas darbojas, būtu nereāli [14] un varētu pat apdraudēt to darbību.

28. Tāpēc, manuprāt, nav pamatots *Orden* apgalvojums, ka ziedojumu vākšana un izdalīšana, kas ir pilnībā bezpeļņas darbības, neietilpst to tiesību aktu aizsardzības jomā, kas attiecas uz preču zīmēm. Šajā sakarā es,

11 — Lai arī nav iespējams uzskaitīt bezpeļņas organizāciju darbības mērķus izsmeļošā kopsavilkumā, daudzas no šīm organizācijām ir izveidotas, lai bez maksas vai par samazinātu cenu sniegtu preces un pakalpojumus privātpersonām, kas izraudzītas pēc iepriekšnoteiktiem kritērijiem. (Bezpeļņas organizācijas darbības mērķis arī varētu būt dzīvnieku aizsardzība vai vides aizsardzība, kultūras veicināšana utt. Turklāt nevar izslēgt iespēju, ka šādas organizācijas noteiktos apstākļos piedāvā preces vai pakalpojumus par pilnu tirgus cenu.) Lai sasniegtu savas darbības mērķus, dažas bezpeļņas organizācijas var mēģināt iegūt ziedojumus, piemēram, no plašas sabiedrības locekļiem. Turklāt gadījumos, kad bezpeļņas organizācijas preces un pakalpojumus privātpersonām vairs nesniedz bez maksas vai par samazinātu cenu, nevar izslēgt iespēju, ka iepriekšējie šo preču un pakalpojumu ieguvēji tos iegūtu tirgū paši, vismaz līdz ierobežotai pakāpei. Alternatīvi, varētu iesaistīties valsts, lai cita starpā iegūtu, vismaz daļēji, šīs preces un pakalpojumus iepriekš minēto labuma guvēju vārdā.

12 — "Jautājums par to, vai izmantošana ir pietiekama, lai saglabātu vai radītu tirgus daļu tām precēm vai pakalpojumiem, ir atkarīgs no vairākiem faktoriem un katras lietas atšķirīgajiem apstākļiem, kas jāanalizē valsts tiesai [..]. Novērtējot preču zīmes faktisko izmantošanu, var ņemt vērā arī attiecīgā tirgus pazīmes, kas tieši ietekmē preču zīmes īpašnieka mārketinga stratēģiju." Skat. iepriekš 4. zemsvītras piezīmē minēto rīkojumu lietā *La Mer Technology*, 22. un 23. punkts.

13 — Skat. 11. zemsvītras piezīmi.

14 — Ir tikai jāatsauc atmiņā "ziedošanas noguruma" jēdziens, lai atcerētos, ka liels bezpeļņas organizāciju skaits var konkurēt uz sabiedrības locekļu ierobežotu ziedojumu skaitu.

cita starpā, norādītu, ka "labdarības līdzekļu vākšana" ir atsevišķi noteikta 36. klasē [15] Nicas nolīgumā [16]. Turklāt, pretēji *Orden* apgalvojumam, es neuzskatu, ka Direktīvas 89/104 5. pantā izmantotā frāze "lietot [izmantot] komercdarbībā" un šai pantā noteiktās preču zīmes piešķirtās tiesības pieprasa, lai preces un pakalpojumus sniegtu pret peļņu vai pat pret atlīdzību. Jautājumam par to, vai preču zīmes īpašnieks izmanto šo zīmi personiskās bagātības vairošanai, nav nozīmes saistībā ar novērtējumu, vai preču zīme ir faktiski izmantota Direktīvas 89/104 12. panta 1. punkta izpratnē.

29. Šajā sakarā es uzskatu, ka bezpeļņas organizācijas preču zīmes izmantošana, savācot līdzekļus no sabiedrības locekļiem un izdalot šos līdzekļus [17], ja preču zīme ir reģistrēta saistībā ar šādu pakalpojumu, ziedotājiem un potenciālajiem ziedotājiem kalpo kā attiecīgās organizācijas identitātes un ziedojumu izmantošanas mērķu rādītājs un tādējādi tā uzskatāma par preču zīmes faktisku izmantošanu Direktīvas 89/104 12. panta 1. punkta izpratnē.

30. Tomēr, ņemot vērā Tiesas spriedumu lietā *Ansul*, es uzskatu, ka bezpeļņas organizācijas preču zīmes izmantošana paziņojumos vai reklāmā par pilnībā privātām ceremonijām vai pasākumiem vai to laikā, kuros piedalās šīs organizācijas biedri, ir preču zīmes iekšēja izmantošana un tāpēc nav uzskatāma par preču zīmes faktisku izmantošanu Direktīvas 89/104 12. panta 1. punkta izpratnē. Tā, manuprāt, preču zīmi attēlojošu nozīmju piešķiršana bezpeļņas organizācijas biedriem pasākumos, kuros publikai nav pieejas, šķiet, ir preču zīmes iekšēja izmantošana [18]. Turklāt es uzskatu, ka preču zīmes izmantošana darījumu dokumentos, kas adresēti bezpeļņas organizācijas biedriem, principā ir preču zīmes iekšēja izmantošana, kas nav uzskatāma par preču zīmes faktisku izmantošanu [19]. Šādos apstākļos, šķiet, reģistrētā preču zīme tiek izmantota pilnībā privātā veidā, nevis komercdarbībā.

15 — Jānorāda, ka atsauce uz šo klasi ir tikai piemēra pēc, jo šķiet, ka apstrīdētās *BKFR* preču zīmes nebija reģistrētas šajā klasē. Skat. šo secinājumu 6. punktu.

16 — Jānorāda, ka, lai arī Eiropas Kopiena nav Nicas nolīguma dalībniece, saskaņā ar Komisijas 1995. gada 13. decembra Regulu (EK) Nr. 2868/95, ar ko īsteno Padomes Regulu (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV L 303, 1. lpp.), Nicas preču un pakalpojumu klasificēšanas sistēma ir piemērojama, cita starpā, piesakoties Kopienas preču zīmei. Papildus saskaņā ar Līguma par Eiropas Ekonomikas zonu 28. protokola par intelektuālajām tiesībām 5. pantu (OV 1994, L 1, 194. lpp.) līgumslēdzējas puses apņēmās pievienoties Nicas nolīgumam līdz 1995. gada 1. janvārim. Šajā sakarā, šķiet, visas Eiropas Kopienas dalībvalstis, izņemot Maltu un Kipru, ir Nicas nolīguma dalībvalstis. Tomēr Malta un Kipra Pasaules Intelektuālā īpašuma organizācijas oficiālajā mājas lapā tiek nosauktas kā valstis, kas izmanto Nicas klasifikācijas sistēmu. Tādējādi Nicas klasifikācijas sistēma ir sistēma, ko izmanto visās dalībvalstīs, un tai ir augsta pārliecināšanas vērtība, interpretējot Direktīvas 89/104 normas.

17 — Nozīmēs, ko piešķir ziedotājiem, līdzekļu vākšanas pasākumu reklāmas materiālos, darījumu dokumentos, piemēram, lūdzot sabiedrības locekļiem ziedojumus, vai nozīmēs, ko nēsā organizācijas biedri publiskās līdzekļu vākšanas darbībās un izdalot ziedojumus utt.

18 — Es uzskatu, ka preču zīmei atbilstošu nozīmju vai zīmotņu piešķiršanu bezpeļņas organizācijas biedriem pasākumu laikā, kas ir atvērti publikai, var uzskatīt par preču zīmes faktisku izmantošanu, ja tās mērķis ir, piemēram, reklamēt šīs organizācijas darbību un piesaistīt sabiedrības locekļu ziedojumus.

19 — Šādos apstākļos reģistrētā zīme netiek izmantota kā preču zīme, jo tiek izslēgti plašas sabiedrības locekļi.

VII — Secinājumi

31. Pamatojoties uz visu iepriekš minēto, iesaku Tiesai sniegt šādu atbildi uz uzdoto jautājumu:

Padomes 1988. gada 21. decembra Pirmās Direktīvas 89/104/EEK, ar ko tuvina dalībvalstu tiesību aktus attiecībā uz preču zīmēm, 12. panta 1. punkts ir interpretējams tādējādi, ka preču zīme faktiski tiek izmantota gadījumā, kad bezpeļņas organizācija šo preču zīmi izmanto cita starpā paziņojumos par publiskiem līdzekļu vākšanas pasākumiem, savācot ziedojumus no sabiedrības locekļiem un izdalot ziedojumus, darījumu dokumentos, kas adresēti sabiedrības locekļiem, un reklāmas materiālos, kas attiecas uz personu ziedojumiem, ja preču zīme ir reģistrēta saistībā ar šādiem pakalpojumiem. Tātad *Oberster Patent- und Markensenat*, ņemot vērā šo interpretāciju, ir jāizvērtē pamata prāvas faktiskā situācija.